

печката, кучето прѣдъ вѣщната врата, магарето на бу碌ка, а пѣтлеръ на куминя на вѣщата.

Хайдутитѣ, за да видѣтъ, дали самодивите сѫ още въ вѣщата, проводили най-малкия отъ тѣхъ да иде и види. Хайдутинътъ полегка, легка стигналъ до вѣщата и като видѣлъ, че нито свѣщъ свѣти, нито гласъ се чува, влѣзълъ прѣзъ прозорецътъ вътрѣ. Но вътрѣ видѣлъ котешките очи, че свѣтиятъ, и като не знаилъ, какво свѣти тамъ, пристъпилъ до тѣхъ, за да види. Въ това време котката се хвѣрила върху него и го сграбчила съ ногти си за лицето. Хайдутинътъ отъ страхъ, хайде, изъ вратата навънъ. Тамъ го чакало кучето и, щомъ доближилъ до него, ухапало го за кракътъ. Оттамъ хайдутинътъ захванялъ да бѣга край бу碌ка и, щомъ доближилъ до него, магарето го ритнало въ кръстътъ. Слѣдъ това пѣтлеръ захванилъ да кукурига и хайдутинътъ захванилъ още по силно да бѣга. Като стигналъ кървавъ и оплашенъ при другарите си, разказалъ имъ, че една самодива тѣй силно го стисняла за лицето, щото малко останяло да му извади очите; втората пѣтка при вратата го ухапала за кракътъ, третя при бу碌ка го ударила въ кръста, а четвърта захванила отъ горѣ да вика: «дръжте го, дръжте го!» И така тази говорна дружина тѣй хубаво си испѣла първата музикална пѣсень, щото и хайдутите се оплашили отъ неї и всѣки музикантинъ нарекли самодива.

Когато е така, имали самодиви на този свѣтъ?

СЕЛЯНИНЪ И ЛИСИЦА.

(БАСНЯ).

Една лисица се научила и често ходила въ курникътъ на единъ богатъ селянинъ да краде кокошки. Веднъжъ селянина ѝ